

at lave falske Attester om deres Tjeneste og meget andet. Der ligger heri en stor Fare.

Nu siges det: Der skal ingen Angiveri være, og ingen af Autoriteterne skulle have med denne Sag at gøre. Jeg vil da spørge den højtærede Justitsminister, hvad der vil ske overfor de Børn, der Gang efter Gang gribes i at skrive falske Attester. Jeg tror ikke, at Autoriteterne eller Politiet ville se gennem Fingrene med dem. Man vil sikkert nok afstraffe dem efter en eller anden Lov og afstraffe dem haardt. (*Sabroe*: Det er fremmelige Børn!) Ja, Børn her i København er saa fremmelige, at der sikkert nok er Lærere her, som kunne attestere, at Børn ofte komme paa Skolen med Attest fra Hjemmet, indeholdende en eller anden Grund, hvorfor de ikke have været i Skole, hvor de have søgt at eftergøre Forældrenes Underskrifter. Og ere de først komne saa vidt, skulde det være mærkværdigt, om de ikke i Tidens Løb ogsaa skulde kunne eftergøre andre Underskrifter. Jeg kan ikke være med til at stemme for et Lovforslag, der rummer saadanne Farer som dem, jeg omtalte her.

Den ærede Ordfører har selv været i Tvivl om Forbudet mod Salg fra Automater, idet han henviste til Automaterne ved Jernbanestationerne. Ejerne af disse have jo et Privilegium, og det er rigtigt, at tillader man det Firma, der ejer disse Automater, at sælge Cigaretter herfra, vil man ikke med Rette kunne forbyde enhver anden handlende at forhandle Cigaretter fra Automater. Størstedelen af Cigarhandlerne har jo Automater, som staa i en Pris fra 200 op til 1,000 Kr. De have købt dem i god Tro til, at de havde Lov til at forhandle denne Vare, og Cigarforretningerne ere for Københavns — og jeg tør vel ogsaa sige for Byernes — Vedkommende ikke saa lukrative, at de ret vel kunne taale Tabet, naar man forbyder dem Salg fra Automater. Disse ere støbte og kunne ikke forandres til andet Brug. Efter den Maade, hvorpaa Lovforslaget anbefales af de Udvalgsmedlemmer, der hidtil have talt for det, har jeg ikke nogen stærk Tro paa, at de ønske Forslaget fremmet, de se vistnok ogsaa Faren ved at faa det ophøjet til Lov.

Det er jo saaledes, at naar et Lovforslag forelægges her, og et Udvalg gaar til at arbejde paa det, vil det gerne have noget ud af sit Arbejde, og dette noget have vi faaet her. Jeg kunde ligesom det ærede Medlem for Vordingborg ønske, at Lov-

forslaget gik tilbage til det samme Udvalg, som hidtil har behandlet det, og at dette overvejede denne Sag noget bedre, end det hidtil er sket, og navnlig under Hensyn til de her faldne Udtalelser forsøgte at faa noget bedre ud deraf, noget, om hvilket man ikke paa Forhaand kan sige, at det vilde gøre Børnene til Forbrydere. Kan det ikke det, vil det rigtige være at lade Lovforslaget falde.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det ærede Medlem for Sorø Amts 5te Valgkreds (Lars Jensen) sagde, at jeg som Formand for en Brandkasse selvfølgelig havde Erfaring for, at man ogsaa kan være uforsigtig med Tobaksrygning. Men hvis man forbyder Børn at ryge, kan Faren for Ildebrand blive endnu større, for saa ryge de i Smug.

Da jeg har faaet det Indtryk, at ikke faa dele den Opfattelse, at det vilde være heldigt at gøre Sagen til Genstand for fornyet Overvejelse i det samme Udvalg, som hidtil har haft med Sagen at gøre, vil jeg foreslaa, at Forhandlingerne standses og Sagen vises tilbage til Udvalget.

Formanden: Der er altsaa stillet det Forslag, at anden Behandling standses, og Sagen vises tilbage til Udvalget. Forhandlingen drejer sig nu derom.

J. H. Jensen: Dette Forslag af det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen) kommer lidt overraskende, thi det er vist et enestaaende Tilfælde, at efter at et Udvalg i flere Maaneder har beskæftiget sig med en Sag, og efter at dets Betænkning har foreligget i en hel Maaned, og Udvalget staa fuldstændig enigt om en Indstilling, skal Sagen sendes tilbage til Udvalget. Jeg vil derfor sige til mine ærede Modstandere: Ville De have Sagen anderledes behandlet, maa De hellere tage et helt nyt Udvalg, thi jeg tror ikke, Udvalget kommer til et andet Resultat end det, det nu er kommet til, eller at det vil kunne anvise en anden Vej end den, det nu har ment kunde og burde følges.

Naar de, der ønske Sagen vist tilbage til Udvalget, have hævdet, at vi ikke skulle give Løve, som ikke blive overholdte, maa jeg sige, at den Argumentation vilde føre til, at vi maatte opgive alle vore Straffelove, for de blive daglig overtraadte. Det undrer mig, at en Mand, der ellers optræder paa en meget fornuftig Maade, her kan benytte dette Argument. Vi give Lo-